

доноси, ние не на едно мѣсто и не единъ пжъ бѣхме при-
 нудени прѣди всичко да установяваме, както се казва,
 нашата самоличностъ съ нашето качество като български
 делегати. За нашето качество и за нашата мисия ето
 какво писмо бѣше писалъ и многозаслужившиятъ въ онова
 врѣме на нашия народъ, цариградскиятъ генераленъ кон-
 сулъ на Съединенитѣ Американски Щати, покойниятъ Ев-
 геній Скайлеръ (Eugen Schayler) до своя приятель въ
 Лондонъ, извѣстния държавникъ, публицистъ и знаме-
 нитъ членъ въ английския парламентъ Ch. W. Dilke.

Генерално консулство
 на Съединенитѣ Американски Щати
 въ Цариградъ

19 ноемврия 1876 г.

Мой любезни Дилке,

Понеже турското въ Лондонъ посолство е разпрѣс-
 нало разни слухове по отношение къмъ характера на г.
 г. Балабановъ и Цанковъ и е твърдило, че на тѣхъ трѣба
 да се гледа просто като на частни лица дѣйствуещи за
 своя смѣтка, то българскиятъ Екзархъ ме помоли да кажа,
 че той и всички по-първи българи признаватъ г. г. Ба-
 лабановъ и Цанковъ за свои прѣдставители и за тълку-
 ватели на тѣхнитѣ желанія. Г-на Балабанова азъ позна-
 вамъ лично; и двамата сж съ възвишенъ характеръ.

Вашъ най-вѣренъ:
 Евгений Скайлеръ.

Английския текстъ.

Consulate general
 of the United States of America
 at Constantinople

19 november 1876.

My dear Dilke,

As the ottoman Embassy in London has been circu-
 lating rumours with regard to the character of Messrs Ba-